

Overvejelse, eventuelt en fornyet Under-søgelse.

Ændringsforslag Nr. 10 tilsigter mere koncist at udtrykke Meningen med den paagældende Sætning.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12 skal jeg bemærke, at jeg ved Lovforslagets første Behandling udtalte, at jeg forstod det saaledes, at der skulde lægges særlig Vægt paa, at det højeste Antal Passagerer, en Rutevogn maatte føre, rettede sig efter Vognens Styrke og Bygning og ikke blot efter, om den tilfældigt kunde rumme et saa og saa stort Antal Passagerer. Det er ogsaa lykkedes at tilvejebringe en Ændring, hvorefter der kommer til at staa, at Passagerantallet skal staa i Forhold til Vognens Konstruktion og Bæreevne. Man forstærker altsaa det, der oprindeligt var foreslaaet fra Folketingets Side. Yderligere foreslaar man at indføre nogle Bestemmelser, som det oprindeligt var tænkt skulde staa i Ministerens Bekendtgørelse, i selve Lovforslaget, nemlig at Føreren af et Ruteautomobil skal være mindst 22 Aar gammel og have ført Automobil mindst et Aar. Der kan dog dispenseres fra denne Bestemmelse, for saa vidt angaar Alderen, for Førere, der den 1. April 1923 kørte Ruteautomobil, derimod ikke for saa vidt angaar den Tid, hvori Føreren i Forvejen skal have ført Automobil.

Ændringsforslag Nr. 13 tilsigter en Tydeliggørelse, og Ændringsforslag Nr. 14 gaar ud paa at rette en Inkonsekvens, som var kommet ind i Lovforslaget, saaledes som det forelaa fra Folketingets Side.

Jeg skal herefter paa Udvalgets Vegne anbefale Udvalgets Ændringsforslag til Vedtagelse og paa Mindretallets Vegne det af Mindretallet under Nr. 5 stillede Ændringsforslag.

Martin Olsen: Udvalgets ærede Ordfører, det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe), har jo gjort Rede for de Ændringsforslag, som Udvalget stiller, samt for det Ændringsforslag, der stilles af et Mindretal paa 7 Medlemmer. Det er angaaende dette, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger, idet der er et andet Mindretal, ogsaa paa 7 Medlemmer, som ikke ønsker denne Ændring. Man kan godt forstaa, at det er efter nogen Overvindelse, Folketinget har vedtaget den paagældende Bestemmelse, men det vilde være urigtigt, synes jeg, hvis vi her i Tinget forringede Løven saa meget, som det vilde ske, hvis vi vedtog Mindretallets Ændringsforslag, thi Definitionen af Begrebet „egentlig Ar-

bejdskørsel“ synes jeg er lidt for filosofisk, lidt for vanskelig for almindelige Mennesker. Hvad er „egentlig Arbejdskørsel“? Der kunde tænkes de mest pudsige Eksempler paa, hvad man kan faa ind under Begrebet Arbejdskørsel. Der er nævnt mange morsomme Eksempler paa det i Udvalget, f. Eks. dette, at en Mand kører til Stationen med sin Hustru og afleverer hende til Statsbanerne, men tager en Drittel Margarine med hjem. Saa kan det vel neppe nægtes, at dette er Arbejdskørsel; det er jo en Transport af Varer, der foregaar. Med den Slags Eksempler kan man fortsætte i det uendelige; man vil kunne kalde det Arbejdskørsel, saa snart det ikke er ligefrem Personbefordring. Men selv om man nu i de forskellige Politikredse kunde komme til en fælles Opfattelse af, hvad man forstaaer ved egentlig Arbejdskørsel, fører Ændringsforslaget dog for vidt, for der bør efter min Mening ikke være nogen Arbejdskørsel, der er undtaget fra Lygtetvangen. Det har man ogsaa vedtaget i Folketinget, undtagen for saa vidt det gælder Markarbejde, og skulde vi nu slaa denne Bestemmelse i Stykker, vil det være en betydelig Svækkelse af Færdselslovens Værdi. Jeg synes, at man ganske overser den rivende Udvikling, hvori Automobildriften befinder sig. Vi har jo endogsaa her i København under Opførelse en Fabrik, der, naar den er færdig, skal kunne præstere 250 Automobiler daglig. Det er givet, at en Smule Land som vort kan ikke absorbere hele dette Antal, og at Fabrikken maa være anlagt bl. a. med russisk Eksport for Øje; men givet er det, at Automobilerne Antal forøges hver Dag. Det kan vi ikke lukke Øjnene for, selv om vi vil holde os til det hævdvundne. For Automobilerne er det nye, og selv om jeg vil være med til at paabyde, at der skal udvises den størst mulige Forsigtighed af disse, vil jeg ikke være med til at forhindre deres Fremkomst. En Mand, som køber sig et Automobil eller en Rutebil, skal ogsaa have Ret til at færdes paa Landevejen; han skal ikke have nogen Forret, men Retten skal han have, naar han iagttager den fornødne Forsigtighed og iagttager de Paabud, som er givet i Automobilloven og her i Færdselsloven. Derfor synes jeg, at det at gaa med til dette Mindretals Ændring vilde være at hindre Udviklingen, og det kan jeg ikke være med til. Derfor henstiller jeg at stemme mod denne Ændring, og der kan jo være noget Haab om at faa den for-